la rambla de catalunya

(esport i ciutadania)

Barcelona, 25 d'agost de 1930

Any I. — Número 22 Redacció i Administració: Ronda Universitat, 6, pral. — Telèfon 21808 Impremta: Barbarà 11 i 13 — Telèfon 19603 Preu: 15 cèntims

¿Què espera el rei?

(Es el títol del darrer llibre de Marcellí Domingo)

Nosaltres es diem...

Senyor Azcàrraga, governador interí de Barcelona:

No hem sabut res més, dissortadament, de la informació ordenada amb motiu d'uns gravíssims fets ocorreguts, fa uns mesos, en una ciutat catalaníssima — fets dels quals hagué de protestar severament el nostre fraternal collega desaparegut *La Rambla*.

No hem sabut, ni nosaltres ni l'opinió catalana, res més. Tanmateix, les conseqüències d'aquells fets foren dolorosíssimes: un home mort i un poble revoltat.

Avui, després de molts mesos, ressucitem el record d'aquells fets, no per altra cosa que per preguntar això tan simple i tan lògic:

¿A quina conclusió s'arribà després de la informació que les autoritats competents ordenaren incoar?

Catalunya i, especialment, una digna ciutat de Catalunya, voldrien saber-ho.

Per a un gran festival pro-presos

La nostra iniciativa de celebrar a Barcelona un grandiós festival pro-presos, digna demostració de l'efecte que sent el poble, la Metròpolis, pels seus perseguits polítics i socials, ha trobat—com saben els lectors—un acolliment falaguer. Les nombroses i valuoses adhesions de què donàvem compte en l'edició anterior han augmentat encara en nombre i en representació. Per això considerem arribat ja el moment de preparar l'acte, de coordinar l'esforç de tots a fi d'enllestir l'organització del Festival.

Convoquem, avui, doncs, els nostres collegues—*La Publicitat, La Veu, L'Esquella de la Torratxa, La Campana de Gràcia, L'Opinió, Treball "Acción", La Terra, "La Batalla"* i tots els altres—a la reunió que tindrà lloc dijous, dia 28, a les deu del vespre, a la nostra redacció. La premsa té, per essència i per deure, l'honor de la responsabilitat màxima en aquest afer honrós. I a ella ens adreçàvem preferentment i ens dirigim amb preferència ara, perquè d'ella serà—ha estat, és—la labor més dura.

al, però, l'aportació de tots. La collaboració en iniciatives, en oferiments, en suggestions, de tots. Les entitats i els homes, doncs, que ens han promès llur ajut entusiàstic, que ens han donat penyora de civisme amb llur adhesió, són convocades també a l'assemblea. Tots plegats, amb el millor desig, farem segurament una cosa digna de Barcelona, de Catalunya i dels perseguits, cap solidaritat amb els quals no serà excessiva.

Per l'amnistia

Ahir al matí va tenir lloc, al teatre del Bosc, un grandiós míting pro amnistia, organitzat pels sindicats obers. El local sobreeixia. Una multitud fervorosa, entusiasta, s'atapeïa per tots els recons i s'aplegava en part al defora. Era el millor argument: l'adhesió palesa de la multitud als seus homes, l'homenatge del poble als caiguts.

Sota la presidència de Felip Alaiz, parlaren, per la Confederació Nacional del Treball, Asín i Llibertat Ròdenas (havia de parlar també un altre company, però no pogué assistir a l'acte perquè era fora); també parlaren els advocats Eladi Gardó, Joan Casanoves i Abel Velilla. Aquest darrer va arribar a darrera hora; acabava de prendre part en un altre míting a Mataró.

Ultra els de Barcelona i de Mataró, hi hagué també ahir altres actes: a Vilanova, a Valls, etc. Hom en prepara i en celebra actualment dotzenes i dotzenes, a totes les localitats—capitals o llogarets—de tots els pobles d'Espanya.

Catalunya nostra secunda amb calor, i secundarà més encara, aquesta abironda nova de la campanya incansable. Tots, TOTS, exigim i exigirem amb dignitat la llibertat reparadora dels perseguits, l'amnistia imprescindible com a penyora de la treva momentània.

Les injustícies que exposen els advocats, les que coneix tothom, faran inevitable, tard o d'hora, una reparació de justícia. Que no trigui, doncs, el govern a atorgar-la-hi: la clamor nacional no cessa. El poble, que coneix bé aquestes injustícies, que coneix els homes que les han sofertes sentirà una fiblada cada minut que tardarà a assolir-la. I cal no prodigar la llavor de l'odi, pròdiga en collites roges.

CIUTADANIA

Un fet transcendent

Ho ha estat, amb enorme transcendència per a la Catalunya de 1930—que ha superat la de 1917 i la de 1923, definitivament— la reunió celebrada, en data recent, a Sant Sebastià. El que no havia estat possible ni en 1917 ni en 1919, ni en l'assemblea de Parlamentaris ni en l'assemblea de Municipis, ha estat possible avui, amb l'alt sentiit ciutadà i liberal d'aquests homes que es reuniren a Donòstia per tractar de la llibertat dels pobles. En aquesta hora greu els representants de les democràcies catalanes i espanyoles, amb dramàtica cordialitat, han sabut ajuntar les mans en una encaixada vindicativa i ambiciosa

En aquest moment greu, definitivament greu, dos pobles han volgut i han sabut oblidar tots els temors i totes les desconfiances que el curs dels esdeveniments havien acumulat —potser contra la voluntat dels homes— en el camí d'Europa. Espanya, aquesta Espanya europea que han creat, amb un esforç vital, la majoria d'aquests homes que han anat a Sant Sebastià, ha acceptat i s'ha compromès a defensar, en un compromís solemne, la Catalunya de 1930. Catalunya, aquesta Catalunya lliberal d'avui, aquesta Catalunya que no ha frustrat una assemblea que era una revolució per donar dos ministres a la corona ni s'ha tancat, en una lamentable regressió de la història, dintre la frontera limitada i hostil d'un xovinisme absurd; aquesta Catalunya liberal que ha plantejat francament el seu problema, ha sabut, també, comprometre's, per l'Espanya de 1930. Per una Espanya que, com ha dit Eduard Ortega i Gasset, preferiria el dolor de veure Catalunya definitivament allunyada a saber-la dolorosament vexada dintre un Estat que no l'hauria sabuda escoltar ni entendre.

Un triomf català? Un triomf espanyol? No: un triomf de les democràcies europees. Un triomf del liberalisme que, a través d'una Espanya desolada i vasta i d'una Catalunya vexada i afanyosa, ha estat sincer i prou intens per a encaixar cordialment, solemnement, en un compromís de llibertat. Més que uns homes, els que han parlat a Sant Sebastià han estat uns pobles; més que teories polítiques, han estat fets vius del carrer, de dos pobles afanyosos de redreçaments, de llibertat. Afanyosos d'una Europa que no havia passat mai del Pireneu.

El plet ja és al carrer. I caldrà resoldre'l.

Carrasco, Aiguader i Macià Mallol han obtingut per a la Catalunya liberal, democràtica i republicana que nosaltres estimem tot allò que es mereixia.

Varen fer bé els partits republicans catalanistes de no signar un pacte la finalitat concreta del qual no era prou clarament expressada. Han fet bé d'acudir i d'actuar a la reunió de Sant Sebastià.

Els homes de LA RAMBLA DE CATALUNYA estem satisfets, plenament satisfets i orgullosos del resultat de la gestió portada a cap pels representants d'Acció Catalana, Acció Republicana i Amics d'En Macià.

Llegiu i propagueu

LA RAMBLA DE CATALUNYA

Per quarta vegada, Senyor president de l'Audiència:

Jaume Comte ha afirmat públicament — des de les nostres mateixes columnes — que durant la seva estada a la Presó de Barcelona havia formulat dues greus denúncies sobre els tractaments a què fou sotmès pel director de l'establiment i pels funcionaris a les seves ordres. El Tribunal de l'Audiència, segons l'interessat, es féu càrrec (?) de les seves denúncies.

Fins ara, però (i fà prop de dos anys), Jaume Comte no ha obtingut la més mínima satisfacció. ¿No es podria conèixer, senyor President de l'Audiència, el curs que seguiren aquestes denúncies i les conclusions a què s'arribà? Car, hem de creure que la Justícia està molt per damunt d'un director de presons qualsevol...

No ha estat fallat ni un sol "cas" dels presos anomenats socials.

ESPORT

...i ciutadania

Si la terra és xorca, sobren adobs i cops d'aixada. Aquesta terra no fruitarà. Si l'esport no fos un fet viu, aquesta petita guspira que ha portat l'avançament dels nostres esportius hauria estat endebades.

No és hora de cantar victòria. Estem totjust a mig camí. L'esdevenidor, però, es presenta optimista, malgrat que hi hagin encara regidors de Barcelona que neguin el fet esportiu.

Els esportius catalans — els ciutadans esportius — donen actualment exemple a molts altres estaments pairals. I molt especialment a aquells altres estaments de ciutadans "selectes" que esguardaven de cua d'ull — despectivament — l'exèrcit esportiu.

L'esport a Catalunya és avui un factor importantíssim de la seva vitalitat. I la joventut esportiva — joventut i esport és una mateixa cosa — ha esdevingut — ¡qui havia de dir-ho! — la més ferma esperança d'aquells als quals preocupa el demà del nostre poble.

Realment és esperançador l'esforç, el desig de superar-se, dels esportius de Catalunya, que d'un quant temps ençà, especialment des de la caiguda del govern Primo de Rivera, donen els esportius de Catalunya. Espiritualment, culturalment, els esportius catalans s'han situat d'una embranzida — embranzida vigorosa — en el lloc que els pertocava. Aquest seguit de conferències i altres manifestacions culturals que les societats esportives de la nostra terra organitzen amb una febre admirable i un entusiasme encoratjador, n'és la prova més palesa. Avui, esportiu és JA sinònim de ciutadà, més encara, de ciutadà conscient dels seus drets escarnits, amant de les seves llibertats perdudes i ferm puntal de la pàtria nova que s'està bastint.

Avui — ja no és un secret per a ningú — les nostres societats esportives — en general — no es preocupen tan solament d'allò que algunes intelligències selectes qualificaven de conreu de la força bruta amb menyspreu de la intelligència. Avui, ésser esportiu vol dir quelcom més que ésser aficionat a un esport determinat; avui, ésser esportiu significa ésser un ciutadà al qual abelleix de fer-se un home, un home complet, un home físicament fort i intellectualment preparat per a les lluites de la vida.

Avui, l'esportiu — en general — ja no és aquell home brusc que només pensa en les coses estrictament esportives; l'esportiu que encara hi pensa, ja no és considerat un esportiu perfecte. Ja hem guanyat, doncs, alguna cosa.

No és que ens fem exagerades illusions i que creguem que tots els esportius d'avui dia ja són d'aquesta mena. Si ens ho creguéssim no hauríem dit, en començar aquests comentaris, que totjust estem a mig camí, que encara hi ha feina a fer. La feina feta, però, ens autoritza a creure que amb una mica de persistència, de bona voluntat, no hem de trigar a veure aconseguida una perfecció gairebé general.

La campanya cultural i patriòtica que les nostres societats esportives, especialment, remarcablement, les de les comarques, realitzen, inspirades en el desig d'ennoblir l'esport fins allà on sigui possible, mereix una mica d'atenció per part dels homes que representen el paper d'endegadors del poble. Fa una temporada que assisteix a més conferències, que freqüenta més biblioteques, que adquireix més llibres i llegeix més periòdics un soci qualsevol d'una societat esportiva que molts socis de moltes altres societats la finalitat principal i gairebé única de les quals és conrear la cultura intellectual dels seus socis.

L'esport és, en definitiva, la fornal on es forgen els homes de demà. Avui d'això gairebé ja ningú no en dubta. Llevat d'algun ciutadà, encara que sigui regidor de la ciutat de Barcelona.

L. AYMAMÍ BAUDINA

L'ACTUALITAT ESPORTIVA

Catalunya ha triomfat d'una manera absoluta en els campionats de natació celebrats a Sant Sebastià

Artigues, del C. N. Atlètic ha estat la figura culminant

Els partits de futbol d'ahir a Catalunya

ELS PARTITS DE FUTBOL ESTIUENCS

Dos partits de categoria es van jugar, ahir, a la nostra ciutat. L'un, a Sant Martí a honor, del jugador Fandos; l'altre, a Sans, com a entrenament. L'un i l'altre tingueren mena de lluites en època canicularren les característiques d'aquesta

BUIRAC

ESPORT I CIUTADANIA

AL F. C. BARCELONA

El F. C. Barcelona ha lliurat un telegrama al cap del govern espanyol, demanant—en nom de 10.000 socis—que restableixi l'imperi de la justícia al Centre de Dependents.

No cal dir com és de gran la nostra satisfacció en constatar que els aires d'esport i ciutadania han arribat al club campió de Catalunya. Felicitem la Directiva blau-grana i especialment el seu president senyor Gaspar Rosés.

¡I pensar el que ens va costar l'any passat perquè la Directiva barcelonista se sumés a la campanya pro ampliació amnistia!

ADVERTIMET LLEIAL

Ens diuen que la Federació de Futbol ha començat les maniobres maquiavèliques per fer imperar novament els procediments "a la antigua usanza" que després d'una lluita de tres anys s'havia aconseguit foragitar d'aquella casa.

Lleialment i amb tota noblesa advertim els interessats en tornar als temps antics—no n'hi ha cap que formi part de l'actual Consell — que si persisteixen amb llur actitud, LA RAMBLA DE CATALUNYA els combatrà amb el mateix entusiasme i amb igual valentia que ha combatut a don Eraclio.

EL BON HUMOR DELS NOUS FEDERATIUS

L'altre dia En Costa i En Vila van dir a En Plantada que reunir-se sense fumar un cigar i sense un bon cafè al davant era molt sospitós, i En Plantada va oferir-se a pagar els cigars si En Vila pagava el cafè i En Costa les copes.

Dit i fet.

A la primera reunió el senyor Plantada va comparèixer amb una capsa de cigars havans sota el braç i la posà, tot satisfet, damunt la taula.

—Ja he complert la paraula. Ara que vingui el cafè i les copes.

En Vila va treure's un paquetet minúscul i el posà, també, damunt la taula.

—Aquí teniu el cafè.

(Hi havia quatre grans de cafè, un per cadascun dels federatius que es reunien.)

—Home!—va dir En Plantada—. Això no és gaire seriós! I les copes?

En Costa, amb molta ganseria, es fica la mà a la butxaca i diu:

—Aquí van les copes.

(Un quatre de copes com una casa.)

El senyor Plantada, d'aquella feta, ja no està per bromes.

Els cigars, però, se'ls van fumant.

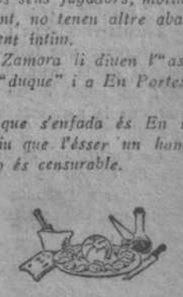

MOTIUS DE L'ESPANYOL

No ens referim pas als motius que té l'Espanyol per a vendre's En Zamora. Volem dir els motius que tenen alguns dels seus jugadors, motius que, naturalment, no tenen altre abast que el purament íntim.

A En Zamora li diuen l'"as". En Tena, el "duque" i a En Portes, l'"avar".

L'únic que s'enfada és En Portes, perquè diu que l'ésser un home marigerat no és censurable.

A MADRID S'ENGRESQUEN

Els madrilenys no en tenen prou amb l'adquisició d'En Zamora, que fins ja diuen que tindran En Padrón.

Així, almenys, ho ha dit un collega de la "villa y corte".

Si això es confirmés—que no ho creiem—i es confirmés, també, la fugida d'En Ventoldrà cap a Amèrica, seria qüestió de començar a pensar cap a on aniran els Tenes, i En Soler, i En Bosch... i l'Espanyol.

ATLETISME

EL PROGRAMA DE PREPARACIO OLIMPICA DE LA R. C. E. A., PRESENTAT PER L'ENTRENADOR NACIONAL

Per la Reial Confederació Espanyola d'Atletisme ens ha estat enviat, aprovat, el programa de preparació pre-olímpica, confeccionat per l'entrenador nacional, senyor Lluís Meléndez.

La seva extraordinària extensió ens priva de poder-lo publicar, com hauria estat el nostre desig. Però com sigui que inclou coses interessants, en parlarem un xic, esmentant els punts més essencials.

Precedeix el programa una exposició de l'entrenador, en la qual recalca la importància cabdal de l'atletisme com a mitjà d'enfortiment de la joventut, i explica la forma que ell, l'entrenador, considera més adequada i eficaç per a treure'n, de la preparació projectada, els màxims beneficis morals i físics.

En el programa de referència, importantíssim i molt complet, hi consten una gran quantitat d'organitzacions de tota mena, entre les quals no manquen els campionats peninsulars de "cross", atletisme, "marathon", marxa, i la celebració per primera vegada d'un concurs de "decathlon". Hi figuren, igualment, en gran quantitat, concursos femenins per a juniors i escolars i diferents intents de rècord; curses i reunions internacionals a l'aire lliure i sobre pistes cobertes; desplaçaments d'atletes espanyols a les proves més importants de l'estranger; projecció de pellícules, celebració de conferències de tècnica atlètica, visita d'atletes estrangers, etc., etc.

L'activitat de l'entrenador nacional, amb la cooperació d'altres entrenadors auxiliars pendents de nomenament, s'estén per arreu de la Península, amb visites periòdiques a aquelles ciutats on l'atletisme es practica amb més o menys intensitat.

Per a cada una de les diverses especialitats atlètiques, l'entrenador compta amb un programa de preparació progressiva, que precedirà, com és natural, tota competició oficial.

Entre les organitzacions de més importància que té en projecte la Reial Confederació Espanyola d'Atletisme i que formen part del programa que comentem, cal fer esment de les següents:

1930. Setembre, 21 o 28: Reunió nacional per intents de rècords.

Setembre, 21 o 28: Carrera nacional d'una hora, a l'Estadi de la nostra ciutat, intent de rècord i preparació per a la "Marathon". En una de les dues dates esmentades, prova nacional de marxa atlètica, intent de rècord.

Octubre, 5: Desplaçament a París, per a prendre part en una reunió d'atletisme internacional en les següents proves: 100, 200, 400 i 1.500 metres i 110 metres obstacles.

Octubre, 18 i 19: Campionats d'Espanya del "Decathlon".

Desembre, 28: Campionat d'Espanya de "Marathon" i prova nacional de marxa sobre la mateixa distància de la carrera anterior (42 quilòmetres i 200 metres).

1931. Gener, 25: Campionats regionals de "cross".

Febrer, 8: Campionat d'Espanya quilòmetres.

de "cross" a Saragossa o Barcelona.

Febrer, 22: Match Itàlia-Espanya de "cross" a Bilbao, i selecció simultània per al "Cross de les Deu Nacions".

Març, 15: Campionat d'Espanya de Marxa, a Barcelona, sobre 50

Abril, 19: Campionats regionals d'atletisme per a "juniors".

Abril, 26: Campionats regionals d'atletisme universitaris.

Maig, 3: Campionats d'Espanya d'atletisme universitaris, a Barcelona.

Maig, 10: Campionats d'Espanya d'atletisme per a "juniors" en una regió a designar.

Juny, 7 i 14: Campionats regionals d'atletisme.

Juny, 28: Match internacional d'atletisme a Barcelona, entre les seleccions italiana i espanyola.

Juliol, 3 i 4: Participació en els campionats d'atletisme d'Anglaterra.

Juliol, 12: Match d'atletisme Bèlgica-Espanya a Tolosa.

Juliol, 25 i 26: Campionats d'Espanya d'atletisme a Barcelona.

Agost, 16: Campionats d'Espanya d'atletisme femenins.

Agost, 23: Campionats d'Espanya d'atletisme femenins.

Altres dates del mateix mes es deixen per a un match d'atletisme entre Espanya i Portugal i participació en proves estrangeres.

Setembre, 13: Reunió internacional femenina, amb participació d'atletes d'Anglaterra, Itàlia, França i Alemanya.

Octubre: 4: Participació en una reunió a celebrar a París.

Desembre, 13: Reunió a Barcelona, sobre pista coberta, femenina i masculina.

1932. Gener, 3 o 10: Campionats d'Espanya de "cross".

Gener, 17 o 24: Match internacional de "cross" Espanya-Itàlia en aquesta darrera nació.

Febrer, 14: Prova internacional de marxa sobre 40 quilòmetres, carretera, a Barcelona.

Encara que nosaltres hem fet esment de les proves més importants, cal anotar que, des de la primera activitat, no hi ha diumenge o festa que no sigui aprofitada, ja sigui per a reunions d'entrenaments o competicions oficials.

Repetim que el programa de preparació olímpica és una cosa seriosa i digna de respectar-se.

L'entrenador nacional ha complert en la primera part, o sigui en la redacció del programa, que caldrà, ara, seguir al peu de la lletra, respectant, però, aquelles rectificacions que s'imposin en la pràctica.

Manca ara el més essencial perquè tota aquesta tasca, llarga i difícil, pugui portar-se a terme com seria el desig de tots els esportius: pessetes.

Sense aquest metall no serà possible la projecció de la preparació olímpica.

Cal creure que els encarregats de cooperar en aquell sentit a l'obra de la Confederació d'Atletisme posaran tot el seu interès perquè la seva transformació en realitat sigui un fet. — MURPHY.

Els Campionats peninsulars de Natació

Els catalans vencedors de totes les proves. -- Ramon Artigues, del C. N. Atlètic, l'heroi de la jornada

Dissabte passat i ahir tingueren lloc a la capital de Guipúscoa els campionats peninsulars d'enguany.

A Sant Sebastià hi havia molta expectació per admirar els "asos" catalans, sobretot Ramon Artigues, que era la figura màxima i el que produí més sensació en els entrenaments.

No sortiren defraudats els que esperaven amb ànsia la presentació de l'equip català, en el qual és digna de remarcar la proesa del "crack" de l'Atlètic, que en la carrera dels 1.500 metres estil lliure batè tres rècords nacionals: els dels 800, 1.000 i 1.500 metres estil lliure.

Artigues, una vegada més, demostrà les seves grans qualitats per a distàncies de mig i gran fons, i el temps que esmerçà el colloca com el nostre primer nedador espanyol.

Una carrera emocionant va ésser els 100 metres estil lliure, en la qual els tres defenders del Club de Natació Barcelona, Brull-Sabata i París, efectuaren una carrera formidable. Sortí vencedor Ricard Brull, que es va treure l'espina de Banyoles, encara que el temps emprat no és el que ens té acostumat.

Sabata, en canvi, efectuà una carrera espléndida i esmerçà un temps digne del millor elogi.

Sapés, del Sabadell, vencé molt fàcilment en la carrera dels 200 metres braça de pit, i demostrà que avui dia és el millor home en aquesta especialitat.

La senyoreta Maria Lluïsa Vigo, en els 100 metres estil lliure femení, va vèncer sense lluita; això no fou obstacle perquè assolís el magnífic temps d'1 minut 27 segons.

També el campió català Artal s'endugué el campionat de salts, que per cert foren molt del gust dels espectadors.

En la segona jornada, a l'hora d'escriure aquestes ratlles, ens diuen que el defender de l'Atlètic va batre el rècord dels 400 metres estil lliure, i el rebaixà de 5 segons.

No cal dir com desitgem que aquesta nova es confirmi.

Els altres concurrents als campionats, tot i no ésser de la talla dels catalans, palesaren un entusiasme inusitat.

Gómez Acebo, que ja coneixiem de l'any passat, fou el que donà més sensació d'arribar a ésser un bon nedador. Els altres compliren bé.

ELS RESULTATS FOREN

PRIMERA JORNADA

1.500 metres estil lliure

Campió: Ramon Atigues, del Club de Natació Atlètic, en 23 minuts 22 segons i 3-5. Ha batut el rècord d'Espanya.

2. Joan Gamper, C. N. B., en 24 m. 51 s.
3. Méndez, del Fortuna, 26 m. 29 segons.
4. Banoso, del Fortuna.

100 metres estil lliure

Campió: Ricard Brull, C. N. B., en 1 m. 7 s.

2. Angel Sabata, C. N. B., 1 m. 7 s. 2-5.
3. Salvador París, C. N. C., 1 m. 7 segons.
4. Gómez Acebo, C. N. Santander, en 1 m. 10 s.
5. Guillén, C. N. Fortuna, 1 m. 14 segons.
6. Fargé, C. N. Fortuna.

200 metres braça de pit

Campió: Ramon Sapés, C. N. Sabadell, en 3 m. 8 s.

2. Sierra, C. N. Atlètic, 3 m. 20 s.
3. M. Pastor, Fotuna, 3 m. 35 s.
4. F. Pastor, Fortuna, 3 m. 42 s.
5. Arambum, Fortuna.

100 metres estil lliure femení

Campiona: Senyoreta Maria Lluïsa Vigo, C. N. B., 1 m. 27 s.

2. Senyoreta Gonzalvo, Fortuna, 1 m. 46 s.
3. Senyoreta Wilner, Fortuna.

Salts de trampolí

Campió: Artal, del C. N. B.

2. Montanci, Fortuna.
3. Iriarte, Fortuna.
4. Alonso, Fortuna.
5. Cano, Fortuna.

SEGONA JORNADA

Els resultats varen ésser:

400 metres:

La primera que s'ha celebrat és la de 400 metres lliures. El vencedor ha estat Ramon Artigues, en 5 m. 25 s., rècord d'Espanya, que bat per 6 s. Fou molt ovacionat.

2.—Joan Gamper, del Natació Barcelona, en 5 m. 38 s. 4-5.

3.—Gómez Acebo, de Santander, en 5 m. 45 s. 3-5.

4.—Palatxi, en 6 m. 2-5.

100 metres dorç:

1.—Brull, del C. Natació Barcelona, en 1 m. 18 s.

2.—Gamper, en 1 m. 25 s. 2-5.

3.—Pere Méndez, en 1 m. 31 s. 2-5.

4.—Guillem, en 1 m. 34 s. 2-5.

5.—Sabata, en 1 m. 42 s. 3-5.

Relleus 4 x 200:

Vencé l'equip del C. Natació Barcelona, format per Sabata, Palatxi, Perers i Brull, en 10 m. 43 s. 3-5.

2.—Equip del Esportiu Fortuna, en 13 m. 2 s. 3-5.

alts de trampolí:

Vencé brillantment Artal, del C. Natació Barcelona.

2, Boyer, del Fortuna; 3, Aizpuria, del Club Nàutic; 4, Caro, del RNàutic de Sant Sebastià.

A fi de donar més animació i algun interès a la reunió se celebraren exhibicions pels corredors catalanes, entre ellse la senyoreta Maria Lluisa Vigo, campionat d'Espanya, que fou molt ovacionada.

Per acabar la reunió se celebrà un partit de water-polo entre uns combinats catalano-donostiarres.

Avui se celebrarà la darrera prova, la de 2.000 metres a la mar.

LA TRAVESSIA DEL PORT DE SITGES

CELEDONI FERNANDEZ, DEL BARCELONETA AMATEUR, VENCEDOR

Ahir, amb motiu de la festa major de Sitges, tingué lloc la travessia al port de Sitges.

Digna de remarcar va ésser la magnífica victòria aconseguida pel Barceloneta Amateur en vèncer per equips i en la classificació individual gràcies al seu formidable defender Celdoni Fernàndez.

Aquest modest equip, que per raons econòmiques no va poder concórrer als campionats de Catalunya, ahir demostrà l'estol de nedadors que posseeix en assolir els llocs d'honor.

Celedoni Fernàndez es presentà ahir en excellent forma i portà tota la carrera a un tren esbojarrat, que no va poder ésser resistit pels seus seguidors.

Amb la carrera que efectuà ahir es presenta com un formidable contrincant del campió Artigues per a la travessia del port de Barcelona.

LL. G.

FUTBOL

L'ESPANYOL I ELS SEUS JUGADORS

Zamora, Tena, Bosch, Kaiser i Larrosa són baixes segures, segons diuen
Es parla de Ventoldrà i Padrón com a baixes i de l'Hilario i... d'un davanter centre famós, com a novetats

A l'"Hoja Oficial" d'aquest matí llegim una informació relativa als jugadors de l'Espanyol, segons una conversa que un redactor d'aquell periòdic ha tingut amb el senyor Canyelles, secretari del Club reialista.

En copiem a continuació els paràgrafs més interessants:

"Puede usted afirmar rotundamente que es una mera fantasía el traspaso de Vantoldrà al Huracàn de Buenos Aires. Como es sabido, los clubs de la Argentina no tienen reglamentado el profesionalismo, y forman la Asociación Amateur Argentina de Futbol, que depende de la F. I. F. A. Y en estas condiciones no es posible el traspaso de un jugador profesional, por cuanto la propia Federación Internacional exige la recalificación amateur que requiere un año por lo menos sin jugar. Ya puede usted suponer que en estas condiciones es imposible que se produzca un traspaso de esta naturaleza, que obligaría al club adquirente a no servirse del jugador hasta transcurrido un año. Y puede añadir que por nuestra parte no nos opondríamos a un traspaso de Vantoldrá, que entendiésemos beneficioso para el mismo.

—Desde luego Padrón no ha estampado su firma por el Español. Y puede afirmar que nosotros no admitimos imposición de clase alguna. Lo único que estamos dispuestos a hacer es, siguiendo el convenio, organizar un partido a beneficio del internacional canario, asegurándole 20.000 pesetas. Por lo demás, no cederemos a prescindir de este jugador si persiste en su actitud de rebeldía.

—En cuanto a Bosch, es casi seguro su traspaso. Hemos recibido una oferta excelente, y es muy probable, repito, que el exterior internacional defienda, la temporada que se avecina, los colores de un club cuyo nombre no puedo indicarle, por cuanto no están cerrados los tratos.

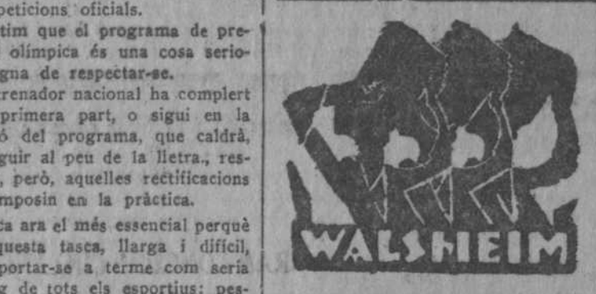
—Desde luego que no descuidamos las adquisiciones. Pasado mañana parto para Madrid, al objeto de hacerme cargo de Losada, el excelente interior del Celta de Vigo, que tenemos ya adquirido. Por lo demás, mi estancia en la Coruña la aprovecharé para hablar del ingreso de Hilario, el famoso jugador, a nuestras filas, cuyas gestiones andan por tan buen camino que espero cerrar antes de regresar a ésta. Y, además, siento no poder dar el nombre de un delantero centro verdaderamente formidable, que llegará a Bilbao, en donde me reunié con él, procedente de allende los mares, por más que corre por sus venas sangre española. No fuese casi que mientras yo aguardo el vapor en la playa, se me anticipase alguien tomando un remolcador, y el mentado jugador, que causará sensación, vistiese otro maillot.

—Sí, señor. La adquisición de este jugador, cuyo nombre no puedo darle, está en relación directa con el traspaso de eTna al Sabadell, hasta el punto que si yo regreso con el mencionado jugador, puede darse por seguro que Tena II reingresará en su antiguo club.

—Aparte de lo que llevo indicado, y de la de Zamora, no hemos tenido muchas bajas. Puede usted anotar, como recientes, la de Kaiser, que le dimos de baja ayer, y la de Larrosa, que lo haremos en breve, a los cuales dejamos en libertad absoluta.

—Aunque es cierto que hemos recibido una proposición excelente para ello, no lo es menos que, en moment alguno, hemos pensado en traspasar a Aznar, que defenderà nuestra meta la próxima temporada. El senyor ernández Coronado, que opina que sólo aventajan a nuestro joven jugador Zamora i Blasco, ofrece por su ficha la bonita suma de 30.000 pesetas. A pesar de ello, ni por un momento hemos pensado en deshacernos de él.

—También voy a contestar a su última pregunta. El traspaso de Zamora habrá producido al Español un beneficio de 250 mil pesetas, si bien para percibirlas necesitamos por lo menos quince meses. En el momento de la firma del contrato, cosa que se hará en cuanto Zamora regrese de su excursión por el norte de Africa con el Elche, el Madrid satisfarà, como se ha dicho, 15.000 duros. Este es el único requisito que basta para que se un hecho el traspaso más sensacional de esta temporada y de muchas."

DEMANEU ARREU

LA MILLOR CERVESA ALEMANYA

WALSHEIM

ARRIBADA DE BAVIERA A BASE DE FRED

NI PASTEURITZADA, NI ALCOHOLITZADA

Agent per a Catalunya: **Josep Llobera**, Corts, 515. Telèfon 31672

TENNIS

NOVA ENTITAT A BADALONA

A la veïna ciutat de Badalona, i sota el nom de "Badalona Lawn-Tennis Club", s'ha format una entitat esportiva, l'objecte de la qual titat esportiva, l'objecte principal de la qual és la pràctica del lawn-tennis. S'estan ja construint les pistes i vestuaris, i són molt visitades les obres per nombrosos socis de la novella entitat, la qual cosa evidencia el gran entusiasme que hi ha entre els amants d'aquest esport.

Sabem que per a la inauguració oficial es projecta un festival al qual seran convidats els millors tennistes barcelonins. Hom diu que aquesta data ja és molt prop.

Els organitzadors d'aquest club es mereixen tota mena de lloances, car amb llur entusiasme vénen a omplir un buit que desdeia molt d'una ciutat tan esportiva com Badalona.

ELS AUTOMNIBUS D'HORTA

A l'opinió pública

Els representants de les societats d'aquestes barriades fan constar: Primer: Que no pot prendre's formalment la rebaixa de vint cèntims en el trajecte Horta a Pelayo-Balmes que recentment ha establert la Companyia que presta el servei provisional, perquè les veritables intencions d'aquesta Companyia quedaren patentades quan inaugurà el servei cobrant quaranta cèntims pel dit trajecte. Podríem creure només que aquesta rebaixa s'ha fet amb ànim de sostenir-la si la mateixa Companyia rebaixés els preus de les altres línies, i especialment les de Sant Andreu a Marquès del Duero, Sans a Sant Martí, Badalona a plaça de la Universitat i Santa Coloma de Gramanet a plaça de la Universitat, que són línies de caràcter similar a la nostra.

Segon: Que es vèuen en la imperiosa obligació de cridar l'atenció de les dignes autoritats municipals sobre el malestar que comença a sentir-se a les nostres barriades per la tardança en resoldre el concurs públic de servei públic, puix que han transcorregut ja quaranta-cinc dies d'ençà que acabà el termini de presentació de les proposicions i encara no s'ha fallat aquest Concurs. Confien que sense més dilacions es farà justícia en aquest assumpte de tanta importància per a tots els habitants d'aquest sector de la ciutat.

Barcelona, 25 d'agost de 1930.

Unió de Propietaris de la Vall d'Horta, Cooperativa Vanguàrdia Obrera, Guinardó Instructiu Recreatiu, Comissió del Foment del Guinardó, Societat de Caçadors "La Armonía", Associació de Propietaris de Santa Eulàlia, Penya Ciclista, Fraternitat Republicana d'Horta, Foment Hortenc Club Popular, Associació de Propietaris del Lligabé i Casanoves, Associació de Propietaris de les barriades de Fargues i Mulassa, Cooperativa de Consum "La Esperanza", Associació de Propietaris del Camp d'En Grassot, Cooperativa de Carregadors de Cotó, Ateneu Obrer Hortenc, Societat d'Obrers i Auxiliars "La Estrella", Acadèmia de Sant Lluís, Casino Auxiliar Eulalienc, Cooperativa de Consum i Producció "La Armonía", Unió Gremial "La Armonía", Parròquia de Sant Joan d'Horta, Societat Choral "La Rosa Hortense", Centre de Cultura Social, Tinença Parroquial de Nostra Dona de Montserrat, Societat de Socorsos Mútua de Paletes d'Horta, La Lira Hortenca, Tinença Parroquial de Sant Antoni de Pàdua, Societat Choral "La Estrella del Monte Carmelo", "Convento de los Mínimos", Centre Moral Eulalienc, Parròquia de Santa Eulàlia de Vilapiscina, Lawn-Tennis Club d'Horta, Unió Atlètica d'Horta, Casal Federal del Guinardó.

AUTOMOBILISTA

Ja s'han apujat els preus dels neumàtics. Consulteu preus a

J. López Llausàs

abans de comprar els vostres NEUMATICS?

BALMES, número 126 Telèfon número 74755

VIATGES BLAUS

L'excursió d'ahir a Palamós. -- Un altre èxit d'organització

Si no fos que la temporada per a realitzar viatges d'esplai amb vaixell està ja molt avançada, ens permetríem de recomanar a "Viatges Blaus" que en lloc d'una nau en noliegi dues o tres, puix que el públic cada dia més nombrós és la millor propaganda, i a mesura que aquests viatges es van portant a cap creix l'entusiasme, i per tant la quantitat dels concurrents.

El que ahir realitzà la magnífica motonau "Infante Don Jaime" portava vuit-cents vint-i-cinc passatgers, i podem assegurar que tots ells quedaren encisats de la meravellosa excursió. Mai no podrà dir-se amb més propietat que la mar estava com una "bassa d'oli".

Amb els excursionistes hi anava el chor Escola Choral de Terrassa, el qual en arribar a Palamós visità l'Ajuntament i cantà davant la Casa Consistorial "El cant de la Senyera", "L'hereu Riera" i "Sota de l'om".

L'arribada a la bella ciutat de la Costa Brava fou quelcom emocionant per l'entusiasme que al moll regnava. Mig Palamós acudí a retre homenatge als seus visitants, i en atracar el vaixell aplaudí sorollosament. La major part dels passatgers, després de recórrer la vila, es traslladaren a les platges veïnes, especialment a la incomparable Fosca, on sembla que la naturalesa hi ha abocat tota la seva gama de color per tal de fer d'aquell recó una de les platges més admirades de la nostra costa.

A dos quarts de set de la tarda inicià la sortida cap a Barcelona el vaixell noliejat per "Viatges Blaus".

Si hem dit que a l'arribada hi havia al moll la meitat dels habitants de Palamós, podem assegurar que a acomiadar els excursionistes s'hi desplaçà tot el poble. Una orquestra-cobla s'installà davant el vaixell i deixà sentir les harmonioses notes de la nostra popular i estimada dansa fins que la motonau hagué abandonat el port.

L'Escola Choral de Terrassa obsequià els passatgers amb diverses cançons populars, molt ajustadament cantades, les quals eren premiades pels oients amb entusiàstics aplaudiments.

A dos quarts de deu de la nit l'"Infante Don Jaime" atracava al moll d'Espanya, a la Barceloneta.

Podem dir que si tots els viatges que durant aquest estiu ha organitzat "Viatges Blaus" han estat un èxit, el d'ahir depassà els altres, puix que a les encisadores emocions que desperta sempre la contemplació de la magnífica Costa Brava hom pot afegir-hi l'entusiasme delirant que durant tot el viatge imperà entre els passatgers.

Poden, doncs, estar orgullosos els organitzadors de "Viatges Blaus" i ens plau moltíssim de poder fer constar que les lloances que tothom els adreçava no eren de compliment, sinó sinceres. Entre els homes d'aquesta empresa que més han contribuït als èxits assolits hem de posar al davant l'incansable "causeur" i bon amic nostre senyor Marill, el qual amb la seva bonhomia característica durant els viatges no reposa un instant per tal de complaure i servir tothom.

Per al diumenge vinent, dia 31, hom anuncia la repetició del viatge a les meravelloses cales de Formentor, de la qual tan grats records guarden els que hi anaren fa tres setmanes. Si aquell dia varen desplaçar-s'hi 400 persones, no ens estranyaria gota que diumenge vinent anessin amb el "complet" de 900 places.

GAFI

Restaurant Catalunya Plaça Catalunya, 4-Barcelona

Recomana a la seva distingida clientela i al públic en general, la insuperable

SOPA DELS PESCADORS -- Plat creació de la casa

Llegiu i propagueu

LA RAMBLA DE CATALUNYA

Butlletí de subscripció

"la rambla de catalunya"

Esport i ciutadania : Setmanari català

En ..... *se subscriu al setmanari LA RAMBLA DE CATALUNYA, que li haurà d'ésser tramès a* (1) ..... *carrer* ..... *número* ..... *pis* .....

Desitja fer el pagament per (2) .....

..... *de* ..... *de* 193

(Signatura de l'interessat.)

(1) Nom de la ciutat o poble.

(2) Trimestres, semestres o anys.

Preus de subscripció: *Trimestre*, 2'50; *semestre*, 4'50; *any*, 9 *pessetes*

SAMI.—No cal preocupar-se perquè encara som joves. Jo ara estic més illusionat que mai.

CROS. — Vols dir?

SAMI. — Ja ho cec que sí; En Zamora ha dit que ara es començarà a preocupar de fer-se una posició. (Per Castanys)

Allò de cada temporada...

La setmana passada ens oblidàrem d'incloure a la llista de canvis de Club, alguns trasllats ja consumats. Entre altres, el de Pellicer, de l'Europa, que ha passat al Badalona; Sangüesa, del Badalona, que ha tornat al Sabadell; Solà, el porter del Barcelona, que ha estat cedit al Racing de Santander; Bussot, del Barcelona, que ha passat al Júpiter; Casanoves, del Sans, que ha signat pel Badalona; Segura, del Sans, que també ha passat al Badalona. Tots aquests canvis no són cap novetat per als nostres lectors, car ja fa dies que han estat fets públics. Els esmentem, però, per tal de fer completa la nostra informació.

Avui, podem afegir-ne de nous. Es diu—quan ho escrivim no en tenim encara confirmació—que Pedret, l'ex-porter del València i del Sans, serà cedit per aquest darrer club a l'Espanyol; que l'Espanyol ha adquirit, també, un jugador andalús—Josep Muñoz—el qual actuà, fins ara, al Còrdova; és davanter. Roca, ha signat pel Sabadell Benet, de l'Iluro, ha passat al Júpiter; Virgili, l'ex-gimnàstic i ex-espanyolista, ha passat al R. Múrcia Duran, del Sans, ha signat pel Sant Andreu, i com a nota sensacional es diu, aquests dies que Ventoldrà el notabilíssim jugador de l'Espanyol, ha rebut immillorables proposicions de l'Huracan, de Buenos Aires, i es parla de quinze mil pesos, d'un càrrec, d'un contracte per un any i d'un sou mensual de dues mil cinc centes pessetes... proposicions que—certes o no—donaran una mica de feina a l'Espanyol, car ja se sap el que reportarà quedar-se amb l'esmentat jugador: un augment de sou... d'alguna importància.

Majestic Hotel

I RESTAURANT

Coberts a preu fix i a la carta

Orquestra - Salons especials

Bodes, banquets i festes

Per Canaletes diuen...

* * *

Que a Sant Andreu, amb les quatre mil satisfaccions emprades per al traspàs de Sànchez, pensen convertir el seu camp en la sucursal del Paradís terrenal.

* * *

Que de moment han estat encarregats una quantitat d'arbres fruiters.

* * *

Que Monjo sent una debilitat extraordinària pel nou president de la Federació Catalana de Futbol.

* * *

Que no dóna l'abast a oferir-li l'encenador encara Mr. Plantada no tira de cigarrera.

* * *

Que Sagi-Barba és un element dels que no baden.

* * *

Que a més d'altres satisfaccions ha obtingut de la Junta del Barcelona la concessió de l'arrendament dels anuncis.

* * *

Que ara hauran vist l'Espanyol, el Badalona, etc., etc., com el viu Sagi els feia perdre el temps.

* * *

Que hom està més que satisfet del telegrama pro Centre de Dependents, enviat per la directiva del cercle blau-grana.

* * *

Que és d'esperar seguiran l'exemple els altres clubs de futbol.

* * *

Que potser ara el Barcelona donarà també a conèixer el contingut d'aquell cèlebre i encara ignorat telegrama pro-amnistia.

* * *

Que el flamant secretari del Club de can Ràbia, Canyelles, torna a estar de viatge.

* * *

Que sembla està ara gestionant l'adquisició d'un davanter centre.

* * *

Que ja veurem el resultat de tantes "compres i vendes".

* * *

Que En Benjamín Loren ja fa bracet per la Plaça de la Universitat amb el seu nou amor.

* * *

Que per evitar despeses aprofita els dos passis de l'Estadi com un condemnat.

* * *

Que quan li encarreguen alguna ressenya els passis li fan nosa, ja que no vol aleshores anar-hi ni per remei.

* * *

Que el Ganàpia ja fa uns quants dies està de retorn del seu llarg viatge.

* * *

Que ara començarà l'enrenou a l'Institut del no fer res.

* * *

Que En Bosch, de l'Espanyol, per no anar en l'excursió del seu club va simular una malaltia.

* * *

Que la combinació no li ha valgut pas, ja que hom sap les veritables causes de la seva rebeldia.

* * *

Que si Zamora no ha anat a les rengleres del club de Les Corts no ha estat per falta de ganes de fer-ho.

* * *

Que encara espera li notifiquin el resultat d'aquelles gestions particulars.

Que això de les gestions particulars és allò de tant en vull tant ne dono.

* * *

Que el primer directiu barcelonista que seguirà el camí del senyor Sodó serà el senyor Valentí.

* * *

Que ahir a Sans, va tenir lloc un partit de veritable Festa Major.

* * *

Que segons deien els anuncis jugava un partit el Sans amb el Badalona.

* * *

Que del Badalona tan sols hi havia el jugador Ros.

* * *

Que va estar formal l'equip contrari, de samarreta vermella, amb un jugador del Badalona, un del mateix Sans i els altres d'un cercle del Vallès.

* * *

Que si això no és un partit de Festa Major ni mal.

* * *

Que cal desitjar al Sans un millor èxit en la pròxima "becerrada".

* * *

Que la Federació de Basket-ball encara que tard ha donat fe de vida en la publicació d'una nota oficiosa.

* * *

Que aquesta nota oficiosa però, no ha repercutit en res per al millorament del camp, tota vegada que en ella no hi té res a veure l'internacional Guix.

* * *

Que, a més a més de jugador internacional, és el tècnic financier de la Federació.

* * *

Que diumenge vinent, a Centelles, se celebrarà un gran partit de basket-ball femení entre els dos equips Europa i Laietà.

* * *

Que és molt probable que l'excellent jugadora del Club Femení i d'Esports, senyoreta Pascó reforci el Laietà.

* * *

Que entre els equips femenins de basket en la pròxima temporada hi haurà sensacionals canvis similars al trasllat de Zamora a Madrid.

* * *

Que la Federació Catalana de Futbol està convertida en una oficina electoral.

* * *

Que ja són tres les votacions portades a cap per a resoldre com ha de jugar-se el campionat de segona categoria preferent.

* * *

Que per ara sempre han guanyat els partidaris de tots contra tots.

* * *

Que amb tot i això avui tindrà lloc una nova reunió.

* * *

Que cal recordar votacions com la d'aquell Comitè de competició, de trista recordança.

* * *

Que aquesta solució dels tots contra tots va provenir el desengany de Trias en la reelecció.

* * *

Que a veure si el cas es repeteix.

* * *

Que s'insisteix que el senyor Soler Bru anirà a la directiva del Barcelona.

BOXA

Panoràmica setmanal

Campolo, pedra de toc de Jack Sharkey? Així sembla indicar-ho aquest combat entre el púgil argentí i l'ex-mariner de Boston, que hom anuncia per al 23 de setembre al Yankee Stadium de Nova York. Sharkey havia contestat, sempre que hom li proposava una lluita, que no estava disposat a ficar-se entre les cordes d'un ring contra altre púgil que el teutó Max Schmeling, que fou proclamat campió precisament per culpa d'aquell dissortat cop baix de l'americà. Feia dies que la premsa venia parlant d'un possible Sharkey-Carnera, a celebrar el 23 de setembre, però a fi de comptes aquest combat ha estat substituit pel que hem esmentat al començament. El manager de Sharkey ha dit — en referir-se al gegant Carnera — que sempre hi serà a temps a oposar el seu poulain a l'italià, i que avui com avui únicament acceptarà els contrincants que Madisson Square Garden consideri obligatoris per a arribar a la revenja amb l'actual campió.

El combat Huat-Alf. Brown, que el promotor Jeff Dickson organitza pel campiona del món dels bantams, se celebrarà el dia 4 d'octubre. No ens sorprèn que l'aprofitat promotor hagi escollit Huat com adversari del negre, amb tot i que l'actual campió d'Europa és el català Flix. Jeff Dickson ha posat de manifest en més d'una ocasió que el que li interessa són els diners, damunt tota altra cosa, esportivitat inclusiu. Ell sap tan bé com qualsevol tècnic i qualsevol crític, que les possibilitats de Huat davant el panameny són poc menys que nulles. Però ell sap que els francesos, per tal de poder veure un dels seus ídols davant la meravella negra, tan popular a la veïna república, pagaran el que s'els demani, i en canvi un combat Flix-Alf. Brown només interessaria a Barcelona, i és de creure que comercialment resultaria un fracàs.

Maxie Rossembloom, que un dia assenyalarà tothom com l'home més indicat per a ésser proclamat campió del món dels mig-forts, en competició amb Leo Lomski, Yale Okun i Jimmy Slaterry, boxarà ara amb Mickey Walker pel campionat americà de la categoria. Rossembloom, en el concurs que organitza anualment Wilbur Wood, crític de boxa del "New York Sun", va aconseguir en el plebiscit del darrer any una superioritat de més de cent cinquanta vots de majoria damunt el seu seguidor, que era el polonès-americà Leo Lomski. Els aficionats americans sembla que aquesta vegada han encertat en la classificació d'aquesta categoria. La crítica reconeix unànimement que Rossembloom és l'home indicat per ostentar la supremacia dels "light heavyweight" de tot el món, i en general s'espera que surti vencedor de la seva topada amb Mickey Walker.

BOXA

5 combats dimecres al
NUEVO MUNDO
ARILLA, campió de Castella, contra **MAGLIOZI**, italià
LARA - PEREZ
CHAMORRO - SANS
campió de Catalunya
2'50 ptes. entrada general, 2'50

Francesc Ros, el campió peninsular dels welters, que havia presentat la seva candidatura per tal d'ésser designat per la I. B. U. per disputar el títol europeu d'aquesta categoria, no ha estat designat pel Comitè d'urgència de l'esmentat organisme, el qual ha fet objecte de les seves preferències el belga Gustave Roth i el francès Aimé Raphael. Quant al primer, no tenim res a objectar del seu nomenament. Ell era el posseïdor del títol per disputar el qual ara ha estat designat novament, quan fou declarat vacant per no haver-se disputat en el termini que la I. B. U. havia assenyalat. Però del campió francès no podem parlar-ne en els mateixos termes. Raphael era un bon pes lleuger, campió de França prop de dos anys seguits, però que quan intentà l'assalt al títol europeu (Marsella, 14 d'abril de 1929) va sucumbir per punts davant el belga Sybille. A més, el seu rècord com a welter no està a l'alçària del del nostre representant. Per això és perquè fem constar la nostra disconformitat amb aquest acord de la I. B. U. I quant a Ros, creiem que lògicament ha de demanar que li sigui concedida la challenge per disputar el títol al que resulti vencedor dels dos adversaris ara designats.

Víctor Ferrand, el boxador català que més viatges ha fet fora de la Península, ha combatut ara amb l'hongarès Anatol Kocsis, el qual ha triomfat del nostre campió dels mosques (!) per punts en sis preses. També se sap que Tejeiro ha combatut a Waterbury i ha obtingut un triomf damunt Rocky Rayo. I també hi ha notícies de Ramon Barbens, el qual ha batut per fora de combat en tres preses un tal Francisco, de Rio de Janeiro, perfecte desconegut, com els altres dos púgils que hom esmentat com a adversaris dels nostres púgils. Aquestes són les notícies que tenim dels pugilistes catalans que són a Amèrica. Ni d'Alís ni d'Oroz no se'n sap gran cosa. Un empresari de Madrid ha anunciat que presentarà pròximament al Jai-Alai, l'ex-campió d'Espanya dels mitjos. I d'Oroz, després que els diaris havien anunciat que ja era camí de Barcelona, i que els seus familiars havien anat al moll a rebre'l, s'ha comprovat que per ara no torna, i s'ignoren en absolut les seves intencions per a l'esdevenidor.

QUENSBERRY

(Caricatures de J. Bas i Bofill)

El balanç de l'excursió de l'Europa

Dimecres al matí, a les vuit, arribaren a la nostra ciutat els braus jugadors de l'Europa que tan excellent campanya han efectuat pel Continent, durant llur excursió que ha durat dos mesos.

L'hora, una mica intempestiva i més que res el no haver-se anunciat l'arribada, féu que la rebuda no tingués les proporcions que mereixien els jugadors graciencs. Amb tot, foren alguns centenars els entusiastes que acudiren a rebre'ls, entre els quals hi havien significades personalitats del nostre futbol.

L'Europa, segons declaracions del seu president senyor Mates — el qual ha fet de cap de l'expedició — ha fet un mal negoci amb aquesta excursió, per informalitat dels organitzadors d'Estònia, Lituània i Polònia, el cas dels quals ha estat sotmès a la F. I. F. A. En canvi, a Dinamarca, Suècia i Txecoslovàquia, han complert rigorosament llurs contractes. L'afer, fins que hagi estat resolt per la F. I. F. A., no es pot donar per liquidat. De totes maneres, anant les coses molt bé, el benefici econòmic que haurà reportat aquesta "tournée" serà nul.

Menys mal, però, que l'èxit esportiu no es pot negar i ha estat indiscutible. De catorze partits, l'Europa n'ha guanyat set, n'ha empatat cinc i n'ha perdut, només, dos. Un bon balanç, que ha deixat el futbol català en bon lloc.

Cal remarcar — els nostres lectors ja han seguit els resultats a mesura que s'anaven produint — com els resultats més importants de la "tournée", la victòria aconseguida a Estocolm, sobre l'A. I. K., per 3 a 2; i les aconseguides a Txecoslovàquia, en els dos únics partits jugats: 2 a 0 a Praga, contra el Bohemians, reforçat amb quatre jugadors de l'Slàvia, i l'empat a tres gols, contra el Nacht, darrer partit de l'excursió.

Renovem la nostra felicitació al cercle gracienc i els desitgem una continuació d'aquests èxits en l'imminent campionat.

I que la qüestió econòmica sigui resolta aviat, d'acord amb la justícia.

El Campionat del Centre

Ha estat confeccionat el calendari del Campionat del Centre, que començarà a disputar-se el dia 14 de setembre. Cal remarcar que, com que són sis els equips de primera categoria i en conseqüència són tres els partits que s'han de jugar cada jornada, hom ha decidit jugar-ne un, el dissabte, un el diumenge al matí i un altre, el diumenge a la tarda.

A Madrid, pel que es veu, no són tan valents com nosaltres.

Una memòria interessant

Hem rebut la memòria de la temporada 1929-30, editada per la Federació Biscaïna de Futbol.

Es molt interessant i està molt ben presentada.

Agraïm la finesa.

De la final de Montjuïc, encara

Segons ha dit la premsa, la R. F. E. ha imposat vuit i quinze dies de suspensió, respectivament, als jugadors Rousse i Quessada, pels incidents ocorreguts a l'Estadi de Montjuïc, amb ocasió del partit final del Campionat d'Espanya.

Aquestes suspensions començaran a regir el dia primer de setembre.

MOMOTOMBO

CAFES TORRATS

Oficines i magatzem:
HOMERO, 56
SANT GERVASI

TELEFON 71964

SECO CINZANO

(vermouth blanc sec)

és la darrera deliciosa creació de la Casa CINZANO. Aperitiu incomparable, a base dels més escollits vins rancis, és el vermouth ideal per als aficionats a les begudes seques.

Per a més garantia dels consumidors es ven únicament en ampolles i ampolletes individuals; aquestes darreres contenen en les seves càpsules gran nombre de MONEDES D'OR I PLATA, tal com en contenen els ja famosos

Blanco Cinzano
(vermouth blanco dulce)
(vermouth blanc dolç)

i

Quinado Cinzano
(aperitivo tónico digestivo)
(aperitiu tònic digestiu)

A més, aquests productes, així com l'embotellat VERMOUTH CINZANO, donen dret per cada consumació i fins al 31 de desembre de 1930, a un bitllet de participació en el

GRAN CONCURS CINZANO
1930

amb riquíssims premis per valor de

170.000 pesetas

(entre ells un en metàl·lic de 25.000 PESSETES automòbils de grans valor, etcètera).

Les ampolletes amb moneda d'or es distingeixen per una arandela color de suro esmaltada damunt la vora del coll.

EXIGIU sempre el bitllet de participació en el Concurs; pot representar una molt agradable sorpresa, i fins i tot una petita fortuna, el dia de l'assignació dels presents, a primers de gener de 1931.

No aneu corbat

El pit enfonsat és causa de grans malalties, la base de tota salut és respirar bé. Utilitzeu el nostre adreçador "PRYNCE", per a nens, senyores i senyors. De pes mínim 50 grams i de volum reduït, el seu ús no ocasiona cap molèstia en portar-se fàcilment sota de la roba. Demaneu opuscles a l'INSTITUT ORTOPEDIC Sabaté i Alemany, Canuda, 7. Barcelona.

FUTBOL

A SANT MARTI

Homenatge a Fandos

Martinenc, 3
Sant Andreu, 1

Ahir a la tarda, els dos equips esmentats celebraren un encontre amistós en homenatge a Fandos, del Martinenc. L'acte va començar amb un altre partit entre veterans del Martinenc i del Sans, empatat a 1 i molt animat.

Per al partit d'homenatge, els equips, sota les ordres de Planell, s'arrengleraren així:

Martinenc. — Pasqual, Serrano, Vinyes, Altés, Pujals, Creixells, Cases, Tonijoan, Costa, Morrajas i Fandos.

Sant Andreu. — Notario, López, Soler, Palau, Ferrer (J.), Inglan, Esteve, Besolí, Ferrer, Aliart i Morales.

El joc va ésser generalment mogut, amb igualtat de forces.

Als disset minuts, Cases aprofita un centre per enviar la pilota a Costa, el qual remata fortament als peus d'Inglan i aquest marca involuntàriament el primer gol martinenc. I dino uminuts després, Tonijoan, aprofitant un bon centre, entra novament a Notario.

Després del descans, algunes irregularitats del jutge del camp donaren lloc a què el joc s'enduris.

Quatre minuts abans d'acabar, Costa marca el tercer, en una equivocada sortida de Notario; i tres minuts després Besolí apunta el primer per als seus. — N.

Restaurant Riera
Passeig de Gràcia, 100
COBERT RECLAM A CINC PESSETES TOT COMPRES
Esplèndid servei a la carta. Preus econòmics. Se serveixen les famoses serveses WALS. HEIM de Baviera

BUTRAT

A L'ULTIM HA RESULTAT VERITAT

Cada començament de temporada, el Barcelona deia que contractaria aquest i l'altre jugador, i tot plegat no era res. Després de prometre als socis l'"oro y el moro", es quedaven a la lluna de València.

Enguany, que no els han promès res, tenen ja segur l'"oro".

A veure si seguint el mateix procediment tindran aviat el "moro"

UNA FEDERACIO INNECESSARIA

Uns senyors de la costa, amb molts bons intents, però amb molt poc encert, intenten crear una federació de Basket-Ball, amb la pretensió que s'inscriguin tots els clubs — que són molts — darrerament creats als riallers pobles del litoral. Ignorem quin concepte en tenen del que ha d'ésser una Federació, aquests senyors. Però estem segurs que l'autor d'aquella nota que alguns diaris publicaren desconeixen perfectament les responsabilitats i representació que assoleix una Federació.

Es lamentable que en el Basket-Ball hom descobreixi individus tan ignorants. I de més ignorants encara que es permetin el luxe de copiar uns reglaments de joc editats per la Federació Catalana, en els quals rectifiquen al seu gust uns articles i els editen i posen a la venda amb el flamant advertiment de "Aprovats per la Federació Catalana".

¿Quina solvència tècnica poden merèixer aquests senyors?

¡Llàstima d'entusiasme tan barroerament esmerçat!

UNA INJUSTA DENEGACIO

Una empresa, és de suposar que estrangera, va fer dies enrera una demanda a l'Ajuntament per tal que els fos cedit l'Estadi per celebrar-hi les famoses carreres de llebrers darrera llebre mecànica.

Tothom, és clar, després de la simpatia que ha merescut a certs regidors el dirt-track, estava convençut que l'Estadi fóra cedit. Però no, senyors. L'Ajuntament aquesta vegada, desfent un grapat d'ilusions, ha denegat el permís de celebrar-hi aquestes curses.

I d'aquesta denegació n'hem de protestar. Les curses de llebrers damunt llebre mecànica és d'una esportivitat quelcom més enlairada que el dirt track. En les curses de llebres no poden donar a entendre a cap gos que ha de perdre o guanyar. Per tant sempre venç el de més facultats "físiques". I per tant també tendeix a crear una raça de "gossos" llebrers, els resultats de la qual veurem d'aquí a pocs anys amb l'abaratiment de la carn de llebre i de conill.

D'aquest aspecte trobem lògic que el regidor jurat de Proveiments hi prengui una mica d'interès; això si bé al pot acreditar que d'esport no en sap un borrall, l'acreditarà en el seu ram.

XIULETS HISTORICS

Sembla que l'ofici d'àrbitre sigui ingrat, que solament pugui exercir-se per veritable vocació, com un sacerdoci. Tot això només ho sembla, car el fet és que cada dia hi ha més aspirants, més gent ben disposada al martirologi... i a les pessetes que dóna.

De tant en tant, però, surten "amateurs" purs, g...t incapaç de jugar una mala passada a cap dels equips contrincants, que fins tenen un concepte tan ample de l'equitat que no poden sofrir que en un partit jutjat per ells pugui haver-hi vençuts ni vencedors.

D'àrbitres així no se'n troben cada dia. Surten excepcionalment. I quan hom veu que després de jutjar un partit sense suors angunioses, sense por, sense protestes de ningú agafen els equips els conviden a cafè, copa i puro, no pot menys que enternir-se i fer-los l'humil present del xiulet arbitral.

Els senyors Sunyol i Plantada — àrbitres puríssims i encartadíssims d'un partit Athletic de Bilbao-Europa que passarà a la història — guarden com un tresor, dins d'un estoig de vellut, el xiulet que va servir-los per administrar justícia futbolística.

Per molts anys!

Dona catalana:

Educa els fills en la teva llengua.

Que els sabadellencs estan preocupats perquè temen que l'herba que han sembrat al terreny de la Creu Alta li faci perdre la condició de "fatídic".

* * *

Que Tena II vol jugar de totes passades amb el Sabadell, i que l'Espanyol no li vol donar la baixa.

* * *

Que Martí-Gràcia-Codina serà una ratlla mitjana de respecte per al Sabadell.

* * *

Que l'Iluro, de Mataró, ha "recollit" els jugadors Tries i Vidal, del Farnés F. C.

* * *

Que a Bonfill, del Girona, la Federació li ha posat una multa per haver signat dues llicències i l'obliga a jugar amb el Palafrugell.

* * *

Que l'equip que presentarà el Girona F. C., successor de la difunta Unió Esportiva, la pròxima temporada, farà forrolla.

* * *

Que per ara la cosa més bona que tenen és la Junta, que si no es desinfia farà soroll.

* * *

Que per la Volta a Catalunya si no preparem l'opinió ciutadana, no hi haurà ningú a rebre els ciclistes.

* * *

Que els atletes de Girona reposen, però els de Figueres encara han de començar-se a cansar.

* * *

Que en la inauguració oficial del F. C. Girona hi prendran part els atletes.

* * *

Que aquest festival esportiu tindrà lloc a mitjans del mes vinent.

* * *

Que al camp del Gualba ja no s'hi troben bolets.

* * *

Que en canvi s'hi troba cada festa una quantitat extraordinària de nenes boniques.

* * *

Que totes desitgen tornar a veure l'àrbitre Finet, de Sant Celoni, arbitrant amb aquell bé de Déu de coll i punys planxats.

* * *

Que a tota la comarca ja l'anomenen l'àrbitre de l'elegància.

* * *

Que els elements infatigables que formen la Junta del Figueres estan contentíssims que els seus equipiers es prenguin amb tant d'entusiasme els partits de Festa Major.

* * *

Que si els prenen amb tant d'entusiasme és perquè la subvenció va d'allò més bé; principalment per a la ratlla mitjana, cosa que fins i tot provoca l'enveja dels altres components de l'equip.

* * *

Que Peiró, del Figueres, entrenat degudament, encara posaria més de quatre a rotllo.

* * *

Que aviat els entrenaments del primer equip figuerenc començaran al matí; veurem si seran gaires.

* * *

Que a Figueres no s'ha parlat més, ni en broma, d'aquell jugador de l'Agullana que el dia del seu debut ho féu bastant bé.

* * *

Que a Tàrrega han format una Directiva Tècnica d'Esports.

* * *

Que sembla que treballarà intensament a profit de l'esport català, i particularment del futbol.

* * *

Que també estan preparant grans partits per a la propera festa major.

* * *

Que l'ex-jugador Bonastre, del Tàrrega, estava disposat a tornar a jugar si el seu lloc hagués estat vacant.

* * *

Que les jugades de Seriol, del Tàrrega, de tant en tant donen un ensurt al porter Pont II, que si no està collocat es veu entrar els gols pels del propi equip.

* * *

Que després d'haver guanyat l'Iluro de Mataró, el Palamós es veu amb cor de guanyar el campionat.

* * *

Que, veritablement, els preus del partit jugat diumenge al camp palamosí eren baratíssims (?). Oimés, essent un partit de torna-visita.

* * *

Que els senyors de la Federació i Collegi de Barcelona fan passar amb raons els àrbitres de terres lleidatanes.

* * *

Que encara els han de saldar els partits del passat campionat "provincial".

* * *

Que, després de ramificar-se com fan, la Federació bé podria mirar de subvencionar-los per les despeses.

Orquestrina Jazz-Band GATZ-HARA. J. Reynés: Tapineria, 35, 1.er

futbol amateur de les comarques.

A SANT BOI

Diada del Santboià :: El Santboià venç l'Espanyol (reserva) per 2 a 1

Un dels números del programa que el Santboià havia confeccionat per celebrar la seva diada i, naturalment, el de més importància, era un partit de futbol contra el reserva de l'Espanyol.

A dos quarts de sis, Capellades ordena l'alineació dels equips, els quals ho fan de la següent manera:

Espanyol.—Aznar, Martínez, Gonzàlez, Ribes, Itarte, Pauses, Folch, Llobera, Perera, Mateu i Juncosa.

Santboià. — Ramoneda, Puig, Mir, Cifuentes, Barratxina, Gonzàlez, Vallet, Franco, Xifreu, Galtés, Ventolrà II.

Cal remarcar que el Santboià solS presentava tres titulars dels que han jugat el campionat i el porter reserva. La davantera era completa i els restants jugadors eren a proya.

El partit fou brillant i disputat amb molt d'entusiasme. Correspongué la victòria a l'equip llobregatí per 2 gols a 1. Aquesta victòria s'adiu molt a la realitat, puix en conjunt, i encara que sembli impossible, perquè els jugadors que vestien el maillot vermell no havien jugat mai junts), el Santboià ho ha tret més net que l'Espanyol.

D'aquest equip han fluixejat la defensa i la davantera, les quals no han estat, ni de molt, al nivell d'Aznar ni de la ratlla mitja.

Globalment ha dominat més el club local, el qual ha marcat a la primera part els dos gols, obra de Ventolrà i Galtés.

Per l'Espanyol l'ha aconseguit Ribes, rematant un còrner a la segona part.

Aznar ha demostrat en unes quantes parades que la confiança que l'Espanyol li té no és infundada. Es tot un senyor porter.

Després ha brillat extraordinàriament Pauses, i Perer ai Ribes també han sobresortit.

Ramoneda creiem no exagerar si diem que és el porter que necessita el Santboià.

En aquests darrers partits en què ha hagut d'actuar suplint el titular, s'ha guanyat el lloc. El temps queda per testimoni per a pregonar el que avui pregonem.

Mir, ja el coneixíem, i amb Puig al costat, no es ressentirà la solidesa de la defensa. Gonzàlez, un mig dur i que juga amb el cap, també és una bona adquisició.

Galtés és el davanter que més sensació ha causat. Es un gran element per al Santboià. Després, Xifreu i Ventolrà han agradat. A Franco se li han vist coses, i Vallet és l'únic que no ha convençut.

No parlem de Puig, Cifuentes i Barratxina, perquè ja sabem que la seva classe és de qualitat superior.

L'àrbitre ho ha fet bé, i el públic, molt, nombrós, ha sortit esperançat i satisfet. — **Rossinyol.**

Altes i baixes

Al Santboià s'han registrat les baixes que segueixen:

Lacal, que ha passat a l'Espanyol.

Guàrdia, al Sans.

Gener, al Gràcia.

Cambra, al Barcelona.

Ahir signaren fitxa Mir, del Vilafranca; Galtés, de l'Iluro; Gonzàlez, del Júpiter; Ventolrà, de l'Espanyol, i Franco, del Barcelona.

Han renovat la llicència, Puig, Marly, Avellanet, aBrratxina, Cifuentes i Ramoneda. Es resisteixen, Elies, Millan i Castanera.

Quan aquestes ratlles vegin la llum potser haurà signat un gran davanter-centre.

ARENYS DE MAR

El dia de l'Assumpció se celebrà la reobertura oficial del camp d'esports de la U. E. Arenys, davant d'un públic entusiasta per la significació de l'acte.

Contendiren una selecció de la U. E. Arenys i el primer equip de la U. E. de Vilassar. Aquest fou l'últim partit concertat per la Unió Esportiva Arenys abans de la seva clausura, el qual no pogué efectuarse per imposició dictatorial. Es disputaren la copa "La Fraternal", oferta per un grup de ferms ciutadans, que també havia de disputarse aquella ocasió. No cal dir que tothom elogia el bon encert del Consell directiu en l'organització de la festa.

S'adjudicà la victòria, ben merescudament, l'equip vilassanès, pel resultat de sis a quatre.

El conglomerat local ja féu prou en socombir per un resultat tan honorable.

Diumenge vinent, dia 17, rebérem la visita d'una forta selecció del F. C. Barcelona, la qual contendí amb el primer equip de la U. Esportiva Arenys. L'encontre constituí una bella exhibició de joc de l'equip blau-grana, particularment a la segona part, en què no trobaren resistència per part dels nostres, esgotats per l'esforç efectuat durant la primera meitat; brodaren un seguit de combinacions precises, que desbordaren l'entusiasme del nombrós públic allí congregat. No cal dir que la victòria els correspongué pel resultat de 7 a cap.

Excelliren en llur actuació, Ramon, García i Burguete.

Els nostres lluitaren tots amb gran entusiasme i coratge, encara que poc bregats, i donaren mostres d'esgotament al final de l'encontre. Bo serà que la jornada els sigui profitosa.

L'àrbitre, encertat, però massa exigent amb els de casa. El públic sortí satisfet de l'interès que posaren en tot moment en la lluita els equipiers blau-grana.

Fou lliurada a l'equip guanyador una copa cedida pel Centre Regionalista per a aquest encontre.

Abans de donar començ al partit el capità de la U. E. Arenys féu ofrena al capità del F. C. Barcelona d'un banderí amb els colors del Club.

Després del partit, i al local del Centre Regionalista, se celebrà un lunch d'obsequi als jugadors i delegats de l'equip visitant.

Fou molt ben acollida i apreciada l'assistència a aquest encontre del president del Barcelona, senyor Gasnyors Josep Vila, membre de la par Rosés, així com també dels seFederació Catalana, i Joan Draper, benvolguts amics nostres.—J. P.

FLIX

El dia 10 d'aquest mes l'equip del C. D. Nacional, de Flix es desplaçà a Faió, on va combatre contra el F. C. Faió.

El partit acabà amb el resultat de cinc gols a un, a favor del Nacional.

L'equip vencedor estava integrat per Bagès, Prades, Sales, Montaner, Jardí, Vinyoles, Cases, Ventura, Sànchez, Guiu i Jover.

Els del Faió són tan amables que el directiu del Nacional se les va veure negres per cobrar, i no en va sortir.

Amb motiu de la festivitat de l'Assumpció de Nostra Dona, els dies 14, 15, 16 i 17 se celebraen, junt amb altres actes de festa major, els següents actes esportius:

El dia 15, carrera pedreste de tres quilòmetres, que fou guanyada per Josep Riba, Josep Estopa i Domènec Segarra, que foren premiats amb 25 15 i 10 pessetes, respectivament; el mateix dia, a les cinc de la tarda, interessant partit de futbol a càrrec de la U. E. de Vilafranca i E. de Flix, disputant-se una valuosa copa d'argent, "Festa Major 1930", donatiu del senyor alcalde. La copa va ésser disputada a base de dos partits, i els dos foren guanyats per la Joventut pel resultat de 3 a 1 i 4 a 2. L'equip vencedor fou arrenglerat així: Sanç; Guiu, Sentís; Mani, Vergés, Margalef; Ranis, Mur, Larrosa, Català i Jover.

IGUALADA

Badalona, 2 - Júpiter, 0

En la diada esportiva de festa major organitzada per l'Ateneu Igualadí S. E., ahir, diumenge, s'enfrontaren el Júpiter i el Badalona.

L'interès per l'encontre fou màxim. El camp de l'Ateneu fou emplenat de gom a gom, fins el seients suplementaris posats dintre el camp.

Els dos equips vingueren per tal de disputar-se una copa cedida per l'Ajuntament.

Cal esmentar que a la sortida dels equips fou remarcable l'interès del públic per saber si el Badlona fóra el primer complet, tota vegada que la premsa barcelonina, en l'edició del dissabte, anunciava un altre equip primer badaloní, que s'enfrontaria el mateix diumenge contra el Sans.

El cronista, atentament rebut pels dirigents d'ambdós bàndols, anota les següents composicions:

Badalona: Casanoves, Borràs, Orriols, Mota, Font, Pasqual, Traiter, Castro, Forgues, Rocó i egura.

Júpiter: Manyer, Rodríguez, Busot, Pueyo, Rosalenc, Peiró, Bonet, Barceló, Carbonell, Virgili i Guix.

L'arbitratge anà a càrrec del collegiat senyor Casterlenas, qui donà començ a dos quarts i mig de sis a l'encontre que sols duraria setanta-cinc minuts.

Res en símptoma ha estat el match disputat entre els costenys i barcelonins. La primera part ha estat d'un domini amb tota naturalitat igualat per una i altra força. Veiem que el Júpiter és lleugerament dominador del Badalona i surt d'aquells la bona tasca empraça per la banda esquerra atacant que són Guix i Virgili. Però l'encert de Boorràs i Orriols no permeten que Casanoves estigui molestat.

En canvi la tasca de l'atac badaloní fa que Castro i Forgues s'escorrin pel centre, i aquest últim prova fortuna enviant certs trets al marc de Manyer, que és el porter que ha tocat més pilotes. La més seriosa a un xut ras i a l'angle de Forgues; la salva en una bella estirada, que per cert fou premiada amb una fortíssima ovació.

De l'atac del Badalona n'han sortit a favor d'aquests tres vòrners, que no donaren resultat per al marcador.

La segona part fou iniciada amb forces ganes. Al cap de poca estona de començar, el Júpiter obté dos còrners també sense resultat. El joc és viu i notable, i més perquè és correcte. El Badalona va refermant-se, i a poc a poc es fa l'amo del camp, atacant furient la porta jupiteriana, on Manyer comença a veure's penjat.

Segueix dominant el Badalona, i Castro marca el segon.

L'àrbitre—per cert imparcialíssim—tocà final quinze minuts abans del temps reglamentari, degut a la fosca regnant.

La tasca dels dos equips, repetim, en tot igualada. Al nostre parer, sobresortí Forguer, Castro, Borràs i Orriols a la defensa. I en l'equip del Poble Nou l'ala esquerra, Guix, Virgili i arbonell.

La tarda, magnífica, amb un ple de festa major.—*Font-Vella.*

A VILAFRANCA

Dilluns passat, en la reunó de delegats de la segona categoria preferent celebrada en el local de la F. C. F. A. es va acordar per unanimitat admetre el F. C. Vilafranca, reconeixent-li els mateixos drets que el Manresa i el Gimnàstic de Tarragona, també recentment ascendits.

Els campionats començaran el dia 14 de setembre. A tal objecte, la directiva del F. C. Vilafranca està preparant-se per formar un equip que el pugui representar dignament en grup.

— En el partit qeu ens proporcionà ahir veiérem un equip completament reformat, essent la gairebé totalitat dels jugadors completament nous. El partit era contra una forta selecció del Sans, i guanyaren els nostres per 7 a 4.

Feia temps que l'afició no havia gaudit tant veient un partit de futbol. La totalitat dels assistents així ho proclamaren.

Per la propera festa major el Vilafranca ha contractat en ferm el primer equip de l'Espanyol, format a base d'Aznar, Moliner, De Mur, Trabal, Itarte, Tena, Prat, Gallard, Zamoreta, Padron i Bover.

També ens diuen que s'està gestionant la vinguda del potent equi F. O. Badalona, que avui s'està posant en un lloc envejable.

Es diu que la Unió Esportiva lluitarà contra el Santboià.—*Buscal.*

A SANT POL DE MAR

La setmana passada ens fou impossible de donar la informació dels partits celebrats durant els dies 15 i 17. La manca d'espai ens obliga a ésser breus, i per tal de posar els nostres lectors al corrent del curs que segueix l'esportivitat santpolenca anotarem els resultats:

Dia 15: C. E. Santpolenc (reserva), 2; Penya Bestit, de Malgrat (primer equip), 6.

Dia 17. — Basquet-ball: C. E. Santpolenc, 29; Avenç Marià, de Calella, 20.

C. E. Santpolenc, 5; Unió E. Esperança, de Barcelona, 3.

Ahir es van celebrar dos encontres de basquet-ball i de futbol.

Primer, el C. E. Santpolenc de B. B. contra els Intrèpids (reserva) de Calella. Començà la primera part amb un domini a favor dels visitants, que durà tot el partit, amb lleugeres oscillacions. El resultat fou de 33 a 16 a favor dels Intrèpids. Els guanyadors feren una primera part millor que l'altra, i demostraren la seva superioritat amb unes encertades combinacions. Val a dir, però, que posats a fer jugades els Intrèpids en fan un gra massa, sobretot aquella jugada en què passen la pilota per entremig les cames cap endarrera, ja que moltes vegades llur eficàcia és nulla, puix que la pilota en lloc de passar-la a un company va a parar a un contrari o bé surt fora del camp.

C. E. Santpolenc, 2 — Penya Racing de l'Iluro E. C. de Mataró, 2

Aquest partit de futbol fou mancat del més essencial: l'interès. Tot i el resultat, el C. E. Santpolenc és molt superior a l'onze que defensaven el Racing, motiu sobrer per desanimar els jugadors, com ahir resultà.

Explicarem el factor que ahir féu desanimar els jugadors i el públic. Des de la inauguració del camp d'esports, el C. E. Santpolenc encara no ha estat batut per cap equip, motiu que indueix els socis i públic a demanar a la Junta del Club que procuri contractar un equip de més vàlua i amb la seguretat de perdre, per així poder veure fins on arriba el joc dels equipiers locals. La Penya Racing era aquest equip, ja que els elements que va anunciar tots havien estat jugadors de l'Iluro F. C. En arribar al camp els jugadors del Racing resultaven ésser desconeguts gairebé tots, la qual cosa motivà una protesta per part del públic, i lamentant-ho el C. E. Santpolenc. Mentrestant s'acabava el partit de basquet-ball, i pocs moments abans els forasters declaren que no han portat porter, que tan sols són deu jugadors i diuen que ho diran a Guasch, jugador del C. E. Santpolenc de B.-B., l'actuació del qual en l'equip de l'Iris F. C. de Mataró, jugant-se la copa amb l'equip local, com els nostres lectors poden recordar, fou censurat per la majoria del públic

La Directiva, interpretant el sentir d'una part dels seus socis, protestava que jugués aquest. Acabat el partit de B. B. els del Racing, o sigui els de Mataró, exposaren el cas a Guasch, oh, paradoxa! ja tenia el vestit preparat. Confirmant-se la intervenció de Guasch s'accentuà la protesta i... a petició dels jugadors començà el partit. Aquest no fou interessant, ja que després d'haver marcat el primer gol a favor dels locals i d'haver expulsat un jugador del Racing per haver insultat l'àrbitre, els jugadors del C. E. perderen tot l'interès, i acabà la primera part amb el resultat de 2 a 1 a favor del local. Durant el descans els jugadors es queixaven de la poca serietat del Racing i la mala pensada d'haver enviat un equip tan mediocre. A la segona part tornà a reaparèixer el que havien expulsat. A remarcar uns moments que el joc reaccionà, tota la resta de l'encontre fou mancada d'entusiasme.

Malgrat tot cal elogiar la tasca del porter N. Serra, del C. E., el qual, amb una naturalitat gens afectada, féu unes parades magnífiques guanyant-se les ovacions generals.

L'arbitratge anà a càrrec del senyor Castellà, que tingué una tarda irregular.

A SANT CUGAT DEL VALLES

C. d'Esports de Sabadell, 3
Sant Cugat Esport F. C., 0

Un partit ben interessant en el qual es va posar de manifest la gran voluntat dels equipiers del Sant Cugat, fou la característica d'aquest encontre. Malgrat presentar-se el Sabadell amb el seu primer equip complet, el Sant Cugat contrarestà els atacs sabadellencs i causà una magnífica impressió. El primer gol obtingut per Pérez resultà brillant; el segon, obtingut en off-side", provocà algunes protestes. Amb aquest resultat finí la primera part.

Al segon temps el Sant Cugat posà diverses vegades en perill la porta de Massip i efectuà una veritable ofensiva. Tanmateix la defensa sabadellenca trencà tots els intents de marcar.

Pocs moments abans d'acabar-se el partit el Sabadell féu el seu tercer gol.

Resumint: aquest partit fou del grat del públic, ja que va ésser jugat amb tota correcció.

L'àrbitre collegiat, influenciat per la qualitat de l'equip del Sabadell, es decantà per aquest.

Els equips es presentaren d'aquesta manera:

Pel Sabadell: Massip, Morral, Giner, Martí II, Gràcia, Codina, Mata, Sangüesa, Mas, Garreta i Pérez.

El Sant Cugat fou: Ribes, Sitges III, Sitges II, Matifoll, Domènec, Lapel, Castellví, Tarrés, Muñoz, Magrans i Ventós.

ESPLUGA DE FRANCOLÍ

U. E. Espluga, 0 - Constantí S. C., 4

Al camp local contendiren aquests dos equips en partit amistós, que vencé el Constantí per quatre a cap.

Començà el partit amb un atac del Constantí. A poc, en una bona jugada, Ros marcà el primer gol. El partit transcorregué a bon tren.

transcorre a bon tren. Albiol aprofita una bona ocasió per a marcar el segon gol per al seu equip. Pocs minuts abans d'acabar, Adzeries aconsegui el terce gol. Amb el resultat de tres a cap favorable al Constantí, acabà el primer temps.

A la segona part, l'equip local canvia alguns dels seus jugadors i es llança a un fort atac, el qual és anullat brillantment per la defensa forastera, que es fa aplaudir pel seu encert. Una pilota recollida per Adzeries fou el quart i darrer gol de la tarda, i el partit acabà favorable al Constantí E. C. per quatre a cap.

Una de les coses bones i dignes de lloança d'aquest partit fou el joc net emprat pels contrincants, i el públic, nombrós i correcte, aplaudint les bones jugades.

L'àrbitre fou el senyor Balló, que ho va fer malament per tots dos.

La composició dels equips era:

Espluga: Altarriba; Morcel, Zaragoza; Martí, Vidal, Rossell; Xinelli, Creixell, Monet, Acdena i Emeri.

Constantí: Sabater; F. Palau, P. Palau; Cerdà I, Tardu, Andreu; Cerdà II, Soler, Adzeries, Albiol i Ros.

Per a les festes vinents, el Club local té contractats per a jugar els equips F. C. Miravet i la U. E. de Flix.

L'ESCALA

L'Escala, F. C., 3
G. A. A. V. (de Sant Feliu de Guíxols), 2

Interesantíssim i molt disputat ha estat el partit jugat entre els esmentats equips al camp d'esports de L'Escala F. C.

L'equip del G. A. A. V., amb reforç de Palahí (mig-centre del Cartagena F. C. en la temporada passada), s'ha mostrat en extrem temible, com ho prova el que fins quinze minuts abans d'acabar han tingut el marcador al seu favor.

La primera part ha acabat amb el resultat d'un a cap a favor dels forasters, marcat pel seu interior esquerra Sànchez. Els locals, tot i haver dominat la major part del temps, no han aconseguit marcar, per la manca d'encert de la davantera.

En començar la segona part, els forasters obtenen el seu segon gol en prendre Palahí la pilota de les mans del porter. Als trenta minuts, en un còrner, L'Escala obté el seu primer gol en rematar-lo Poc. Als pocs moments, Pellicer, en recollir superament una pilota rebutjada pel porter m fluixament, marca el segon gol, i un minut abans d'acabar, Burset marca el tercer, que és el de la victòria.

Sota l'encertat arbitratge del senyor Oviol, els equips s'han arrenglerat així:

C. A. A. V.: Caraac; Canyet, Girona; Mas, Icart, Armengol; Girona, Masvidal, Palahí Sànchez i Prujà.

L'Escala: Masafont; Vilanova, Carreres; Sala, Botella (a la segona part), Poc, Palahí, Pellicer, Burset, Cros, Callol i Bardera.

LA GARRIGA

Penya Prat-Aznar del C. D. Espanyol, de Barcelona, contra Joventut Garriguenca

El diumenge dia 17 tingué lloc aquest interessant partit, que acabà amb una neta victòria de la Penya espanyolista. Arbitrà Mas, molt encertat.

Joventut Garriguenca, composta per elements nous, compta amb la simpatia de tota l'afició, i hom espera dies de glòria per al futbol local. Tanmateix, s'han adonat de la importància de l'esport i s'han lliurat en cos i ànima al seu cultiu.

A MOLLET DEL VALLES

Dia 17

Mollet S. C., 1 - Figueres U. S., 1

Diumenge passat, primer dia de la festa major d'aquesta vila, tingué lloc, davant un nombrós públic, aquest interessant encontre, el qual, donada la vàlua dels visitants, era esperat amb força interès pels aficionats molletans. En aquest partit es disputava una formosa copa ofrena de l'Ajuntament. Va tirar el kick-off la gentil senyoreta Angelina Camp, la qual fou obsequiada pels capitans dels respectius equips amb dos formosos ramells de flors.

A les ordres de l'àrbitre senyor Prat, els equips s'arrengleraren de la següent manera:

Mollet. — Castellsegués, Gualt, Busquets, Quintana, Rossell, Sanç, Ros, Palomeres, Ferreres, Grau i Gordi II.

Figueres. — Bru, Palomer, Prats, Medina, Bosch, Madeu, Baró, Patricio, Felip, Peiró i Barnet.

Tot seguit començà el partit amb un cert nerviosisme per part de tots, però de seguida hom va notar el domini que els figuerencs, amb el seu joc ràpid, exercien sobre els jugadors locals; amb tot i això no pogueren acabar cap jugada, degut a què totes les anullava el defensa Busquets, el "Kamilu", com li diuen els socis, el qual estava insuperable.

Al cap de pocs moments la davantera del Mollet, amb una bonica arrencada, va aconseguir un magnífic gol, obra de Ferreres.

Amb aquest gol d'avantatge els locals van agafar ànims i quedaren amos del terreny. Atacaren continuament la porta del Figueres, la qual estava defensada amb molt d'encert. I amb el resultat d'un gol a cap, a favor del Mollet, va acabar la primera part.

Amb molta menys empenta que la primera va començar la segona, fins que per culpa d'una falta comesa per un jugador del Mollet dintre l'àrea de gol, l'àrbitre va castigar els locals amb un penalty, que els de Figueres van convertir en gol, i aconseguiren així l'empat a un gol.

Per adjudicar-se la copa hom diu que havien de jugar un altre partit, ja que no havien tractat res en cas d'empatar.

Els millors durant tot el partit foren: pels locals, "Kamilu", que cada partit ho fa millor, i pel Figueres, Bru i Palomer. Els altres jugaren força bé, encara que no sobresortiren.

El públic tingué moments de tot, el tercer equip del Mollet i la Penya Abans d'aquest partit, havien jugat nya Font, de Badalona. Van quedar empatats.

Dia 18

Mollet S. C. (primer), 3
F. C. Badalona (reserva), 1

Amb una calor aclaparadora i moltes ganes de descansar per part dels locals, va jugar-se aquest segon partit de festa major, el qual va resultar força animat, i fins hi va haver algun moment interessant, en el qual la davantera local, completament diferent de la del dia abans, va fer alguna jugada bonica, i els badalonins feien tot el possible

En resum, fou un bon partit per per defensar-se.

segon dia de festa major, en el qual ja tothom comença a estar cansat de tot.

El Mollet va adjudicar-se la victòria per tres gols a un.

L'àrbitre, senyor Prat, va posar tota la seva voluntat per a fer-ho bé, i va aconseguir-ho. El públic, nombrós i molt correcte en tot moment.

El dia 19, dimarts, van jugar el segon equip del Mollet i el Santa Coloma.

D'aquest partit sols podem dir que va guanyar el Mollet per 3 gols a 1.

En resum, podem felicitar la Junta del S. C. Mollet per la sèrie d'actes esportius que, fent un esforç, ha celebrat al seu camp aquests dies, i perquè al matí del primer dia va posar amb tota solemnitat la bandera catalana, sola, a l'entrada del camp. — **Corresponsal.**

STA. COLOMA DE QUERALT

Santa Coloma, 3 - S. de Sabadell, 1

El dia 17 de l'actual, a la simpàtica i riallera vila de Santa Coloma de Queralt, va tenir lloc un encontre ente aquests dos equips, que es disputaren una copa ofrena de l'Esport Club Santa Coloma. Aquesta copa es disputà pel goal-average.

A les ordres de l'àrbitre senyor Carol, els equips s'arrengleraren així:

E. C. Santa Coloma: Costa; Cobos, Torredeflot; Miquel, Degràcia, Rossell; Segura (M.), Tomàs (R.), Garcia, Montserrat i Vilanova.

Sporting de Sabadell: Jo; Riera, Vilalta; Moltó, Gonzàlez, Estrada; Andrevi, Crespo, Pastor, Raimundo i Vilaplana.

L'equip local va guanyar per tres gols a un.

L'àrbitre, bé. Un pic a veure.

Segon partit

Santa Coloma, 3 - S. Sabadell, 0

Santa Coloma, 3 - Sporting, 0

Els locals feren un gran partit. Jugaren amb encert i entusiasme. En aquest partit jugà de davanter centre Coromines. Aquest, junt amb Vilanova, marcaren els gols per a l'Esport Club Santa Coloma.

L'Sporting, malgrat fer un bon partit, no pogué fer cap gol. Tant el porter com la defensa jugaren molt i bé. — L. A.

A PALAMOS

En un encontre emocionant, el Palamós guanya l'Iluro de Mataró per 3 gols a 1

Ahir es jugà un interessantissim partit al camp palamosí. Llàstima que el camp no s'omplís amb tants de turistes com vingueren a bord de la nau "Infante don Jaime". Els preus per això eren molt reduits (?) a l'abast de totes les fortunes: 3 pessetes entrada i 2 els socis.

Els equips jugaren admirablement i es destacà la labor de Rosalenc, Vilalta i Napoleon.

Arbitrà Forns, no gaire encertat.

Els equips: Tarrés, Garcia, Olin, Llopis, Prats, Blanes, Pons, Mestres, Soler, Rabell i Vidal, per l'Iluro.

J. Barti, Tubert, Dispés, Barbes, Rosalenc, Vilalta, Napoleó, Goiri, Girona, Bueso i Ribes, pel Palamós.

ELS PARTITS DE FESTA MAJOR A GRANOLLERS

Amb motiu de la festa major de Granollers, que tindrà lloc els dies 28, 29, 30 i 31 d'aquest mes, el cercle granollerí ha concertat uns interessants partits que han cridat fortament l'atenció.

El dia 28 el primer equip de l'Espanyol jugarà contra l'onzè local i es disputarà una magnífica copa de l'esportman Francesc Asmarats.

En l'equip de l'Espanyol, en el qual hi figurarà els internacionals Ventolrà i Padror, debutarà el notable interior Muñoz, procedent de Còrdova.

El dia 29 una forta selecció del Granollers s'enfrontarà contra el primer equip del Ripollet.

I com a fi de programa, el dissabte, dia 30, el primer equip local lluitarà contra el primer onze del C. D. Castelló, campió de València, que es presentarà complet i amb les notables adquisicions que ha fet per a la propera temporada.

En aquest partit es disputarà una altra magnífica copa que la important casa de vermut Martini i Rossi ha cedit galantment.

El Granollers, recentment ingressat a la segona preferent, tindrà ocasió sobrera de manifestar la seva vàlua en aquests interessants i per a ell difícils encontres.

També l'equip local alinearà en aquests partits els nous elements que han engruixit la seva llista de jugadors.—Corresponsal.

Correu de fora

Dora Solsona. — Podeu enviar, atenint-vos a les normes generals: escriure curt, clar i amb imparcialitat.

F. R. i C. — Mollet. — Acceptat en principi. Podeu passar qualsevol dia feiner, excepte els dilluns, de set a nou del vespre.

UNS DIRECTIUS TREBALLADORS

Entre el camp d'herba i l'adquisició de nous elements, la Junta del Sabadell es reuneix gairebé cada dia. I són moltes les reunions que no acaben fins a les tres de la matinada.

I en lloc d'estar atabalats i penedir-se d'haver acceptat el càrrec, veuen que estan més satisfets que mai. Diuen que l'ésser a la primera categoria i tenir ocasió d'aclaparar els equips "ases", bé val algun sacrifici.

FARINA I LLET
CONDENSADA
SUPERIOR

Marques registrades

Són les millors